

[Gert Petersen]

og det var fra dem, overforbruget især stammede dengang, og det vil gentage sig.

Er der da ikke andre muligheder end dem, statsministeren lægger frem? Jo, der er. Men det er en helt anden politik, der er brug for, og det må være et helt andet flertal, der gennemfører den politik.

Først spørgsmålet om beskæftigelsen. Vi lægger også i SF vægt på, at Danmark kan eksportere, at vi har en god konkurrenceevne, men man skal ikke bilde nogen ind – det prøver man jo på – at man kan komme arbejdsløsheden til livs ved udelukkende at satse på eksport. Det kan eksportindustrien ikke klare.

Den eneste vej er en målrettet indsats imod arbejdsløshed i sig selv ved siden af den nødvendige indsats for konkurrenceevne og eksport. Og denne målrettede indsats imod arbejdsløshed skal kobles sammen med en indsats for uddannelse, og det er så i øvrigt til gavn for konkurrenceevnen.

Fra SF's side vil vi sørge for, at en række forslag herom kommer til behandling i Folketinget i den kommende tid. Bl.a. om forøgelse af antallet af praktikpladser gennem forhøjelse af Arbejdsgivernes Elevrefusion. Om ophævelse af de fleste af adgangsbeholdningerne på de videregående uddannelser. Om hyppige uddannelsesstilbud til arbejdsløse og kontant-hjælpsmodtagere. Om påbegyndt indførelse af betalt frihed til uddannelse. Om øjeblikkelig forhøjelse af kvoterne for almennyttigt byggeri og ungdomsboliger. Om en planlagt og systematisk brug af offentlige udviklingskontrakter med erhvervslivet, især med henblik på miljø- og arbejdsmiljøteknologier og sektorerne for genbrug og vedvarende energi. Om opløsning af kommunalfuldmagten, så kommunerne selv eller sammen med private kan iværksætte produktion og andre kommercielle og industrielle aktiviteter. Om tvungen afspadsering af overarbejde, hvis arbejdsløsheden i et givet område er oppe over 3 pct. Og om forlængelse af den nuværende barselorlov, især med henblik på faderen.

Alt dette vil koste penge at sætte i værk. Ja, jeg benægter det aldeles ikke. Men netop fordi der her og på andre områder – jeg tænker ikke mindst på miljøet og de kolossale opgaver, vi står over for for at sikre et rent miljø – er brug for en målrettet og – understreget – kostbar indsats, skal jeg hermed meddele, at Socialistisk

Folkeparti ikke er med i det store konkurrenceudbud om generelle skattelettelser. SF er for en skatteomlægning, som både letter byrden for de små og de lavere mellemindkomster, og som samtidig har et klart grønt sigte. Men vi tør ikke love et fald i det samlede skattetryk. Når byrderne lettes på nogle områder og for nogle grupper, må de øges på andre områder og for andre grupper.

Den offentlige sektor skal ikke solde – indlysende – den skal arbejde rationelt. Heri er vi ganske enige. Men samfundet kan ikke løse de store opgaver, som er påtrængende nødvendige: bekæmpelse af arbejdsløsheden, sikring af miljøet, sikring af den sociale retfærdighed, uden de fornødne midler.

Derfor er talen om generelle skattelettelser enten charlataneri, falsk reklame for uigennemfærlige projekter eller et benhårdt angreb på velfærdsstaten. Jeg tror, det sidste er tilfældet. Det er en skatteomlægning til gavn for og til lettelse af byrderne på de små og de lavere mellemindkomster, det er det, der er brug for, og en skatteomlægning til fremme af grøn produktion.

Så er der endelig spørgsmålet om opsparingen. Statsministeren har ret i, at den er for lav. Men hans recept vil ikke øge den, den vil øge overforbruget hos de velstillede. Og da jeg i tv hørte ham tale om pensionsreform, var det en reform i småkatter – eller rettere: det var slet ingen reform. Det skyldes hans frygt for fondsocialisme. Men det er jo bare et ord. Det reelle er frygten for, at lønmodtagerne skal få en direkte indflydelse på erhvervslivet, en magt over produktionen, der kan blive større end de private magtkoncentrationer.

Når SF nu er gået positivt ind i debatten om en pensionsreform, er det netop, fordi vi kan se denne mulighed og dette perspektiv.

Selvfølgerlig tjener en generel arbejdsmarkedspension, som ikke skal være centraliseret, men skal være decentraliseret i samarbejdende branchekasser, da også andre formål: Den vil dæmpe forbruget og fremme opsparingen. Og det bliver der brug for under den genopretningspolitik, et rødt flertal må føre, når det skal rette op efter denne borgerlige fallit. Den vil også tjene til at sikre en bedre solidaritet i pensionsudbetalingerne. Derved vil ikke bare en tredjedel, men alle lønmodtagere og, hvad der er vigtigt for SF, også de, der har været arbejds-